Мій Боже, час! Вже літо стало ярим.
На сонячний годинник довгу тінь
накинь і вітер простели над яром.
Звели останнім ягодам оцим
ще наливатись, дай їм трохи строку,
щоб геть дозріти, щоб солодкість соку
відтак вином зробилася тяжким.
Хто був бездомний, той не знайде дому,
не збудеться самітник самоти,
не спатиме, читатиме, листи
почне писать чи вийде в парк брести
уздовж алей по листю ворушкому.

Переклад М. Бажана

Райнер Марія Рільке
Осінній день

Перекладач: М. Орест

Час, Господи! Дай літу відійти!
Клади на сонячний годинник тіні
І по долині вітер розпусти.
Звели плодам доспіти в яснім саді;
Дай їм ще два погожі дні і влий
Останній сік, солодкий і густий,
У ягоди важкого винограду.
Безхатній нині — не віднайде хати,
Самотній нині — довго буде ним;
Не спати буде він, листи писати І
неспокійно по саду блукати,
Де листя мчиться натовпом глухим.

Райнер Марія Рільке
Осінній день

Перекладач: М. Фішбейн

Час, Боже, безмір літньої пори.
Кинь горню тінь на сонячний годинник,
понад полями вивільни вітри.

Звели плодам зливатися в одно,
дай цим плодам ще дві спекотні днини,
дай стиглості, солодкі крапелини
дай обернути на важке вино.

Бездомний вже не матиме житла.
Самотній завше буде в самотині,
писатиме листи свої осінні,
брестиме там, де жовта кушпела
оповила алеї безгомінні.